

MDHTG Cấp 2 Bài 8

Sự chữa lành qua đức tin và qua y-khoa hiện đại

Giới Thiệu

Tất cả chúng ta ai lại không muốn có được sức khỏe dồi dào? (nhớ lại Việt Nam ta có câu “sức khỏe là vàng”). Tuy nhiên ai trong chúng ta cũng có kinh nghiệm đau ốm và rồi một ngày sẽ phải đối diện với cái chết. Sự phạm tội của A-đam đã khiến sự chết đã đến với tâm linh lẫn thể xác của tất cả nhân loại. Những câu kinh Thánh sau đây cho chúng ta thấy sự hư nát của thân thể mà chúng ta đang có.

1 Cô-rinh-tô 15:53-54 *“53 Và, thể hay hư nát này phải mặc lấy sự không hay hư nát, và thể hay chết này phải mặc lấy sự không hay chết. 54 Khi nào thể hay hư nát này mặc lấy sự không hay hư nát, thể hay chết này mặc lấy sự không hay chết, thì được ứng nghiệm lời Kinh Thánh rằng: Sự chết đã bị nuốt mất trong sự thắng.”*

1 Cô-rinh-tô 15:42 *“Sự sống lại của những kẻ chết cũng như thế. Vật gì khi gieo ra thì hư nát, lúc sống lại không hư nát. 43 Vật gì khi gieo ra thì chịu ô nhục, nhưng sống lại trong vinh quang. Vật gì gieo ra trong yếu đuối, nhưng sống lại trong quyền năng. 44 Khi gieo ra là thân thể phàm tục, lúc sống lại là thân thể thiêng liêng. Nếu có một thân thể phàm tục thì cũng có một thân thể thiêng liêng”.*

2 Cô-rinh-tô 4:16, *“Vậy nên chúng ta chẳng ngã lòng, dầu người bề ngoài hư nát, nhưng người bề trong cứ đổi mới càng ngày càng hơn”*

Tuy nhiên KT cho chúng ta biết Chúa của chúng ta có quyền năng tha tội và cũng có quyền năng chữa lành mọi bệnh tật chúng ta, như có chép trong Thi-Thiên 103:2-4, *“Hỡi linh hồn ta, hãy ca tụng CHÚA; Chớ quên tất cả các ân huệ Ngài. 3 Ngài tha thứ hết tội lỗi tôi, Chữa lành mọi bệnh tật tôi. 4 Ngài cứu chuộc mạng sống tôi khỏi mồ sâu; Lấy tình yêu thương và thương xót làm mào triều đội cho tôi”.*

Như vậy mọi sự chữa lành đều đến từ Chúa. Tuy nhiên trong Thi-Thiên ở đây không đề cập đến Chúa chữa lành bằng cách nào.

Câu hỏi: Nếu Chúa hứa chữa lành bệnh tật rồi thì không cần gì phải nhờ vả đến thuốc men hay y-khoa hiện đại để được chữa lành? Chúng ta chỉ cần có đức tin để cầu nguyện rồi Chúa sẽ chữa lành? Chúng ta phải biết, những cách suy nghĩ như thế này không phù hợp với lời Chúa trong KT.

Kinh Thánh có cấm con cái Chúa không được nhờ vào thuốc men hoặc bác sĩ để được lành bệnh?

Câu trả lời là không, KT không cấm tuy nhiên chúng ta phải hiểu một cách tỏ tường hơn về vấn đề này. Trong 2 Các Vua 20:1-8 có ghi lại câu chuyện Vua Ê-xê-chia bị bệnh nặng gần chết; và khi vua cầu khẩn với Chúa thì Ngài dùng tiên-tri Ê-sai qua cách dùng dầu ô-liu xức lên mục ung và vua đã được chữa lành. Chúng ta nhận xét đây là sự chữa lành qua cách dùng một chất dầu để trị bệnh. Tuy nhiên chúng ta để ý khi Chúa nói với vua Ê-xê-chia qua tiên tri Ê-sai *“Ta có nghe lời cầu nguyện người, thấy nước mắt của người, nay ta sẽ chữa lành cho người”.* Chính quyền năng của Chúa đã chữa lành qua sự sử dụng dầu ô-liu thoa trên ung nhọt mà vua được chữa lành.

Nếu chúng ta đọc trong Cô-lô-se 4:4, Sứ Đền Phao-lô gọi *“Lu-ca là thầy thuốc rất yêu dấu”*, như vậy chúng ta thấy Lu-ca là một bác sĩ cơ-đốc nhân được KT nhắc đến.

Vã lại Chúa Jesus cũng đã phán, “Không phải người khỏe mạnh cần thầy thuốc, song là người đau ốm.” như vậy việc sử dụng bác-sĩ không bị cấm đoán cho việc tìm kiếm một bác sĩ để giải quyết vấn đề sức khỏe

Chúng ta biết Chúa Giê-xu nói trong Ma-thi-ơ 5:45 *“bởi vì Ngài khiến mặt trời mọc lên soi kẻ dữ cùng kẻ lành, làm mưa cho kẻ công bình cùng kẻ độc ác.”* Cũng một thể ấy, Chúa ban cho con người sự hiểu biết [knowledge] cho dù người đó có là con cái Chúa hay không là con cái Chúa. Sự tìm toài và phát minh những loại thuốc cùng với cách tri liệu của các bác sĩ là những kết quả do sự hiểu biết Chúa ban cho mới có. Những phát minh về y-khoa cũng phải do Chúa ban trí tuệ và sự hiểu biết để khám phá ra những liều thuốc đặt biệt này. Vì có các liều thuốc và bác sĩ mà đa số những bệnh tật có thể được chữa lành.

Tuy nhiên không phải ai sử dụng thuốc men cũng đều được chữa lành. Thuốc thì có thể có hiệu quả cho một số người nhưng lại không có hiệu quả cho một số khác. Nếu Chúa không cho phép viên thuốc có hiệu nghiệm trị bệnh khi được uống vào, thì bao nhiêu thuốc đi nữa sẽ không có kết quả như mong muốn. Cũng vậy, chúng ta có thể cầu nguyện xin sự chữa lành của Chúa, chúng ta biết Chúa đã nghe lời cầu xin. Tuy nhiên, nhiều khi sự trả lời của Chúa không như chúng ta mong muốn. Có những trường hợp Chúa nhậm lời cầu nguyện của chúng ta mà chữa lành một ai đó mà mình cầu thay; song cũng có trường hợp Chúa không chữa lành theo ý mình muốn. Sau rốt chúng ta biết Ngài đã nghe lời cầu xin của chúng ta và Ngài sẽ trả lời cho chúng ta theo ý tốt lành của Ngài. Chúng ta tin vào sự tể trị của Chúa trên mọi hoàn cảnh và mọi tình huống. Chúng ta cũng phải nói như tiên tri Mi-chê 7:7 *“Nhưng về phần ta, ta sẽ ngóng trông Đức Giê-hô-va trong hy-vọng, ta sẽ chờ đợi Đức Chúa Trời của sự cứu rỗi ta; Đức Chúa Trời ta sẽ nghe ta.”* Chúng ta sẵn sàng chấp nhận sự trả lời của Ngài cho sự cầu xin sự thương xót của Ngài.

Chúng ta phải có một thái độ nào đối với Chúa khi nhờ vào thuốc men hay y-khoa để trị bệnh?

Chúng ta dễ lầm mà “thần tượng hóa” thuốc men hay các bác sĩ mà quên rằng sự chữa lành đến từ Chúa như trong Thi-Thiên 103 đã đọc ở trên. Nhiều con cái Chúa có thói quen khi nhứt đầu thì vờ ngay đến hai viên Tylenol hay Aspirin hay loại thuốc nhứt đầu nào khác và nghĩ rằng, “Tôi biết chắc hai viên thuốc này sẽ cho tôi hết nhứt đầu.” Để nhắc lại: nếu Chúa không cho phép thuốc men có hiệu quả trong sự chữa lành, thì bao nhiêu thuốc đi nữa hay bao nhiêu bác sĩ đi nữa thì bệnh tình sẽ không được chữa lành.

Như vậy chúng ta phải làm sao khi phương tiện y-khoa đang sẵn có cho chúng ta sử dụng? *Nhưng trước hết phải tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài thì Ngài sẽ ban cho chúng ta mọi điều ấy nữa”* (Ma-thi-ơ 6:33) Có nghĩa là, trước khi chúng ta tìm đến thuốc hay bác sĩ vì nhu cầu sức khỏe, chúng ta cần đến với Chúa trước cầu xin sự thương xót của Chúa trên tình trạng sức khỏe. Nếu phải cần đến bác sĩ để chẩn bệnh và trị bệnh, chúng ta cần phải cầu nguyện cho các bác sĩ và y tá là những người sẽ trị bệnh cho chúng ta. Chúng ta cũng tạ ơn Chúa đã cho loài người sự thông biết để chế ra những loại thuốc mà có thể đáp ứng phần lớn nhu cầu sức khỏe của thân thể.

Sự chữa lành của Chúa Cứu Thế trong 4 sách Tin Lành

Mỗi sự chữa lành của Chúa cứu thế đều có giá trị vĩnh cửu vì Chúa Cứu Thế là đấng hằng hữu nên các việc Ngài làm đều mang giá trị trường cửu (eternal value). Tuy rằng thân thể của những kẻ được Chúa chữa lành cũng phải cuối cùng bước vào sự chết, nhưng việc Chúa làm có giá trị trường cửu. Khi Ngài thi-hành sự chữa lành, Ngài đã mở cơ hội cho người nhận được sự chữa lành nhận thức rằng người mà đã chữa cho mình chính là Đấng Mê-si (Đấng được xức dầu, Đấng sẽ đem dân mình ra khỏi tội). Cơ hội

đây là để đầu phục và thờ phượng Chúa – như trường hợp 10 người phong được chữa lành, nhưng chỉ có một người Sa-ma-ri là trở lại để tạ ơn và ngợi khen Chúa – người này quỳ mọp xuống chân Chúa Jesus – một thái độ thờ phượng và tạ ơn nói lên lòng biết ơn. Chắc hẳn rằng người này sẽ tiếp tục là một kẻ đi theo Chúa.

Trong câu chuyện người đàn bà bị thổ huyết 12 năm được quyền năng của Chúa Giê-xu chữa lành trong Lu-ca 8:48, Chúa nói với người đàn bà “Con gái Ta ơi, đức tin con đã chữa lành con, hãy đi bình yên!” Tuy nhiên đức tin thật sự không phải là điều làm cho bà lành bệnh – nhưng chính là nhờ quyền năng của Chúa Cứu Thế mà bà được chữa lành. Đức tin chỉ là một sự quyết định cá nhân để trở thành phương tiện nhân lấy sự ban cho mà người nhận không xứng đáng. Sự thương xót của Chúa chính là điều mà bà này đang cầu mong Chúa sẽ cho bà. Trong bản dịch 2011 dịch lời Chúa, “*Hỡi con gái, đức tin của con đã cứu con. Hãy đi trong bình an*”

Ở đây, chữ “cứu” trong tiếng Hy-lạp có nghĩa là “làm cho ra khỏi sự nguy cơ, hay là chữa lành, hay là sự cứu chuộc tâm linh”. Sự bình an mà Chúa nói đây là sự bình an mà thế gian không thể ban. Ví dụ, một người có thể nói với mình “Chúc bạn có được một ngày thật tốt đẹp” (“have a wonderful day”). Thì chúng ta phải hiểu như thế nào? Người bạn đó không có thể nào cho mình có một ngày “wonderful” được. Đó chỉ là một lời nói xã giao, yêu-thương, trong sự mong muốn là bạn mình sẽ có một ngày tuyệt vời. Nhưng khi Chúa phán, “đi cho bình an” thì chính Ngài có năng quyền ban cho sự bình an đó, sự bình an mà thế gian không thể ban.

Đặc Tính sự chữa lành của Chúa

Sự chữa lành của Chúa Cứu Thế Giê-xu có tình cách “lập tức” có nghĩa rằng không cần phải chờ đợi lâu dài xem bệnh tình có dần bớt đi không. Nếu thật sự ai đó được ân-tử chữa bệnh hôm nay, thì điều chúng ta thường muốn thấy là bệnh tật phải được giải quyết ngay tức khắc.

Và một điểm đáng chú ý khác là khi Chúa Giê-xu chữa lành cho ai, thì lập tức các người chung quanh phải công nhận rằng phép lạ thật sự đã xảy ra mà không phải có sự kiểm chứng của một ai khác. Không ai trước Chúa cũng không ai sau Chúa Cứu Thế có thể chữa bệnh như Chúa đã chữa. Vì sự chữa lành của Chúa là bởi năng quyền của Chúa. Còn hôm nay, con cái Chúa không thể chữa lành như Chúa Giê-xu được vì thứ nhất chúng ta không phải là Chúa, và thứ hai chúng ta không được ban cho năng quyền trực tiếp từ nơi Chúa như những môn-đệ của Chúa lúc Chúa thi-hành chức vụ của Ngài trên đất. [Xin đọc thêm Luca 10:1-23]

Chúng ta có nên cầu nguyện chữa bệnh cho người chưa biết Chúa? Nếu chúng ta đến với người chưa biết Chúa đang bị cơn bệnh nan y, và xin cho phép được cầu nguyện chữa bệnh cho người đó, chúng ta phải tiếp xúc như thế nào? Có thể nào nói cho người bị bệnh nan y hiểu về sự cứu rỗi để họ có thể nhận Ngài làm Chủ (Lord) và Chúa (Savior) của đời mình? Hoặc chúng ta cầu nguyện công bố rằng bệnh tình của họ sẽ được chữa lành. Đức tin của ai hiệu nghiệm hơn? Sự cầu nguyện chữa bệnh cho một người chưa nhận Chúa cần phải nằm trong bối cảnh của sự tha tội và sự cứu rỗi – người đang có bệnh nan-y cần phải biết và hiểu về Chúa Cứu Thế Giê-xu và quyền năng tha tội của Ngài trên thập tự giá – chúng ta nên nhớ “vì một linh hồn quý hơn cả thiên hạ” cho nên mục đích chính là tạo cơ hội cho người đó biết về sự cứu rỗi và cơ hội ăn năn tội và chấp nhận Ngài làm Chủ và Đấng Cứu Chúa của mình. Tuy nhiên để chúng ta không làm hổ thẹn danh Chúa cho người chưa tin, thì tốt nhất chúng ta không nên hứa hẹn rằng người đó sẽ được chữa lành qua lời cầu nguyện của mình. Trong trường hợp sau khi chúng ta cầu

nguyện chữa bệnh mà người chưa tin không được chữa lành thì sinh ra sự mất uy tín cho chính mình, nói riêng, mà là con mất uy-tín cho Hội-Thánh Chúa, nói chung.

Kết Luận

Chúng ta là những môn-đệ của Chúa, có một sự kết nối qua sự tương giao mật thiết với Chúa, chúng ta biết rằng Ngài lúc nào cũng nghe lời cầu nguyện của chúng ta và sẽ đáp lời theo ý toàn vẹn của Ngài. Cho nên chúng ta lúc nào cũng có sự hy-vọng từ Chúa là Đức Chúa Trời của sự cứu rỗi chúng ta.

Vả đức tin là sự biết chắc vững vàng những điều mình đang trông mong, là bằng chứng của những điều mình chẳng trông thấy. Hê-bê-rơ 11:1

Trông đợi gì? Một thân thể “không hay hư nát”, một thân thể tương tự như thân thể phục sinh của Chúa Cứu Thế sau khi Ngài từ kẻ chết sống lại. Một thân thể không “hay hư nát” đó mà Con Một của Đức Chúa Trời liả bỏ thế gian tạm tối này mà bước vào cõi vĩnh hằng để trở về cùng Đấng Tạo Hóa, là Đức Chúa Cha.

Câu hỏi cho bài sơ 8.

1. Xin cho biết câu KT nào trong bài hôm nay cho chúng ta biết thân thể của chúng ta là thân thể hay hư nát
2. Như thế nào là “thần thánh hóa” thuốc men hay một vị bác sĩ khi chúng ta lâm bệnh?
3. Xin nêu ra hai đặc tính khi Chúa Giê-xu chữa lành bởi phép lạ
4. Nếu chúng ta phải cầu nguyện chữa bệnh cho một người chưa tin Chúa, chúng ta nên làm gì?